

אלבום הנצחה

לזכר

מאיר סייג ז"ל

אלבום זה מוקדש לזכרו של

הלוחם מאיר סייג ז"ל

היה בן 22 בנופלו

נפל בהפגזת האנייה "ארינפורה"

כששירת בצבא הבריטי

בצפון אפריקה

25.11.1921 – 1.5.1943

נולד בכ"ד חשוון תרפ"ד

ונפל בכ"ז ניסן תש"ג

רקע

על התקופה והמקום

בהם מאיר חי

צליל כנעני

ירושלים באותה תקופה

בשנת 1922 נערך מפקד בעיר. מתוצאות המפקד ניתן להבין כי היו בירושלים כ- 62,000 תושבים, כמחציתם היו יהודים. בתקופה זו הייתה ירושלים, העיר הגדולה, בה התגוררו כ-8% מתושבי ארץ ישראל ויותר משליש מהאוכלוסייה היהודית בארץ.

לאחר 9 שנים, בשנת 1931 בזמן שלטון המנדט הבריטי הצביע מפקד חדש על גידול מהיר באוכלוסיית העיר, שהעיד על הפריחה ממנה נהנתה ירושלים באותה התקופה. בעיר נספרו 90,503 תושבים, כאשר רובם המכריע – 51,222 היו יהודים, והשאר: 19,894 מוסלמים, ו- 19,387 נוצרים מכל הכתות.

מאז סוף המאה ה-19 היו היהודים רוב מוחלט בירושלים והכוח הדוחף העיקרי בפיתוח העיר. תקופת המנדט, על הקידמה שבאה בעקבותיה, הביאה לתנופה משמעותית בגודל, בהיקף ובאיכות פעילות האוכלוסייה היהודית. פעילות הציבור היהודי התרכזה בעיר החדשה, והרובע היהודי בתוך העיר העתיקה, שסבל מתנאים קשים והתנכלויות מצד האוכלוסייה המוסלמית, הלך והתכווץ – בעיקר בשנות המנדט האחרונות. מאורעות תרפ"ט הביאו לנטישת יהודים ממספר שכונות, וכן להאצת יציאת היהודים מהעיר העתיקה, אך בשאר חלקי העיר לא הייתה למאורעות השפעה משמעותית.

תקופת המנדט הבריטי בירושלים

תקופת המנדט הבריטי בירושלים נמשכה כשלושים שנה, והשפיעה רבות על מהלך התפתחות העיר. במהלך התקופה, קיבלה ירושלים מעמד כבירתה השלטונית של ארץ ישראל, בדומה למעמדה כבירת ממלכת ירושלים הצלבנית.

תקופה זו החלה ביום 9 בדצמבר, 1917. לאחר 400 שנות שלטון עות'מאני, נכנעה ירושלים בפני הצבא הבריטי, והחלה תקופת שלטונה של הממלכה המאוחדת בירושלים ובארץ ישראל.

בתחילה הוקם ממשל צבאי בריטי, ואחר כך, ב-1 ביולי

1920, החלה תקופת השלטון

האזרחי, בראשות הנציב העליון

שישב בירושלים, הקרויה תקופת

המנדט הבריטי. התקופה הסתיימה

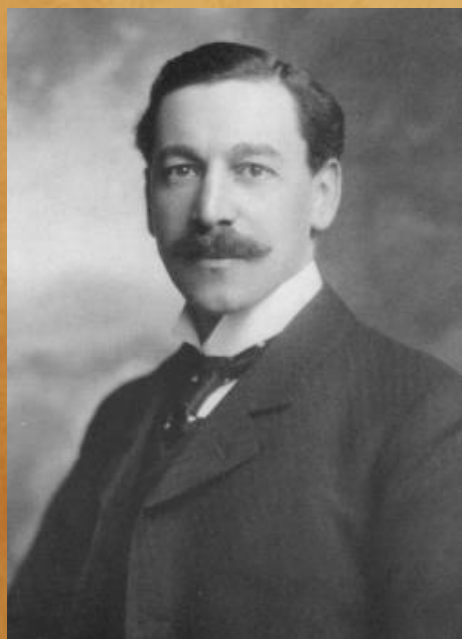
ביום שישי, ה' באייר תש"ח,

14 במאי 1948, ערב 15 במאי;

אז הסתיים המנדט הבריטי בארץ

ישראל, והוכרזה מדינת ישראל

וירושלים כבירתה.

סר הרברט סמואל

הנציב הבריטי העליון הראשון

העיר העתיקה בירושלים

העיר העתיקה

מאבקי כוחות רבים התנהלו בין היהודים לערבים בעיר העתיקה. רצונה של כל דת למשוך לכיוונה- הן את הכוח והפוליטיקה, והן את האתרים ההיסטוריים החשובים לה- גרם לסכסוך עמוק הממשיך להתנהל עד היום.

מאורעות הדמים שהתחוללו בשנת 1921 וגם ב-1929 הובילו בסופו של דבר לתהליך בו יצאו התושבים היהודים מהעיר העתיקה. מלבד חלק קטן, הרובע היהודי, בו נותרו מספר משפחות מצומצם.

שכונת נחלת שבעה

נחלת שבעה היא שכונה ותיקה במרכז ירושלים,
שקמה בשנת 1869 (תרכ"ט) כחלק מתהליך
"היציאה מן החומות".

הייתה זו השכונה השלישית שנוסדה במסגרת זו,
לאחר משכנות שאננים ומחנה ישראל. סגנון
הבניינים והסמטאות בה הזכיר מאוד את זה של
העיר העתיקה.

בפברואר 1989 החל תהליך של שיקום ושימור
השכונה, והיום היא אחד ממוקדי הבילוי של העיר.

משפחתו של מאיר סייג ז"ל

מוקף בעיגול האדום
מאיר סייג

העץ מראה את צאצאיו
של רבי מסעוד אלהאד הכהן

תעודת לידתו של מאיר

עדות ללידתו של מאיר בירושלים, כבן לתמר
ויצחק מופיעה בתעודת לידתו מיום 1.11.1925,
אשר הונפקה על ידי הבריטים.

סבו של מאיר היה הרב מסעוד אלחדאד הכהן, לכן
אימו תמר נקראה תמר הכהן ובעקבות כך מאיר
מופיע כ"מאיר כהן, בן יצחק ותמר"
אך בחלקה העליון של התעודה, ניתן למצוא את
חתימתה של תמר הכהן כתיקון לכתוב: "תמר סייג".
מכאן ואילך נקרא מאיר "מאיר סייג"

142				142			
Serial No.				Register			
Monthly No.				Name of Parent			
Date of receipt				Address			
Date of Birth				Witness			
Sex				Name of Midwife			
Name of Child							
1815	149	22.12.21	16.11.21	Male	Jero	Gabriel	Ephraim Zilfa
1816	150	22.12.21	25.11.21	-	-	Meir	Isaac & Tamar
1817	151	-	1.12.21	-	-	Isaac	Abraham & Simcha
1818	152	-	2.12.21	Fem.	-	Rifka	Menachem
1819	153	-	6.12.21	Male	-	Meir	Joseph & Peril
1820	154	-	8.12.21	-	-	Mordecai	Halperin
1821	155	23.12.21	19.12.21	-	Christian	Fenzl	Maehli & Mazar
1822	156	-	18.12.21	Fem.	Muslim	Imshirak	Larber
1823	157	24.12.21	1.12.21	-	Jero	-	Moses & Bracha
1824	158	-	7.12.21	Male	Muslim	-	Soffer
1825	159	26.12.21	9.12.21	Fem.	Christian	-	Joseph & Nazar
1826	160	-	19.12.21	Male	Muslim	-	Samara
1827	161	-	27.12.21	Fem.	Jero	-	Yousif & Batijeh
1828	162	27.12.21	14.12.21	-	Muslim	-	Nazar
1829	163	-	21.12.21	-	Jewish	Nomi	Sr. Arthur & Anna
1830	164	-	14.12.21	-	-	Sarah Lea	Rufin

ילדותו המוקדמת של מאיר

עד גיל 10 מאיר התחנך בחינוך חרדי.

בשנת 1931 אביו נפטר ומאיר נשלח לבית
היתומים "בלומנטל".

בית היתומים היה מוסד אשכנזי, בעוד מאיר היה
מרוקאי.

מאיר לא הסתדר בבית היתומים, ולאחר תקופה
קצרה חזר הביתה, והחליט לעזור לאמו תמר
בכלכלת הבית.

מוסד בית היתומים "בלומנטל"
ברחוב יחזקאל בירושלים

אמא תמר

תמר אלחדאד, נולדה בשנת 1893, והיא בתו של
הרב מסעוד הכהן אלחדאד מאשתו הראשונה-
רבקה מסעודה.

בשנת 1909 נישאה תמר בראשונה, וילדה בת
בשם שרה (1910). שרה נהרגה בקרבות בחיפה
בשנת 1945.
לאחר פטירת בעלה הראשון, נישאה תמר בשנית
ליצחק צאיג בשנת 1918 ולהם נולדו שני ילדים,
מאיר ואסתר.

ב- 1927 נפטר אביה של תמר (הרב מסעוד הכהן)
וב- 1931 נפטר יצחק בעלה, והותיר את תמר
אלמנה עם שני ילדים.

תמר עבדה כשוטפת רצפות והמשפחה חיה בעוני רב.
 במחקר שנערך אודות המשפחה, נמצאו מסמכים
 המראים כי כבר ב-1933, שנתיים לאחר
 שהתאלמנה, החלה תמר לקבל מצות לקראת פסח
 מעריית ירושלים.

חילוק מצה לת"ח לעניים ולאומנות בערב פסח תרצ"ה 2 אוקה לכל נפש.			חילוק מצה לת"ח לעניים ולאומנות בערב פסח תרצ"ה 2 אוקה לכל נפש.		
זכות	העברה מדף הסמך	נמסרה	זכות	העברה מדף הסמך	נמסרה
20	ר"ח באזה	2126	ר"ח באזה	העברה מדף הסמך	
"	עסיא	3	"	תחל אצאייג	3
"	רחל וואעגלד וכו'ה	3	"	יחאח בת ר"ח	3
"	חזאן	1	"	ספריה	1
"	סוויסא	1	"	תמו תורזמאן	1
"	קחן				
"	ישון	2134			
"	אזולאי	1	יחמי רפאל הרוש	חשספה	1
"	קאליה	3	נסיים שמעוני מנפסא	"	3
"	בן שמעון מצט"ח: אשת יעקב	1	סערא חדרעי	"	1
"	ש"ח חרבו	1	יוסף אצאייג יחום	"	1
"	אלקאים	2140	ס"ח אלמים מאה וארבעים		
"	אלי חר"ח אבורביץ				
"	כואכונ				
"	אלכאז				
"	ר"ח כחן				
"	מחש בוסקילה				
"	ביטון אלי ח"י				
"	אבי-שכול				
"	עזריה				
"	אדיתאן				
"	יזווי				
"	בן זקן				
"	שושנה				
"	אזולאי				
"	מרץ אלי ח"י				

חלוקת מצות בירושלים 1935
 מופיע שמה של תמר אצאייג.

תמר נהרגה מירי צלפים מחוץ לפתח

ביתה, בשכונת נחלת שבעה

בשנת 1948 והיא נקברה תחת אש,

בבית העלמין סנהדריה בירושלים

עיתונות יהודית היסטורית
Historical Jewish Press

עיתון: Ha-Tzofeh - תאריך: 6 מאי 1948; עמוד: 1

בירושלים נהרגים יהודים גם בימי הפסקת האש

סופרנו בירושלים מודיע :

מאחר מהם הצליחו לשדוד את רובהו. הנשדד נלקח למפקדת הכנופיות ושם שוחרר.

— הערבים שהתבצרו בעזרת הצבא הבריטי בבניין בית הספר הממשלתי שבכניסה לתלפיות התחילו ממטירים אש על תלפיות.

הערבים ממוצא אף הם מרבים לירות לע" בר מאה שערים ורחוב הנביאים. הצבא הבריטי כמובן, אינו מתערב עדיין כיוון שהמגינים טרם פתחו בהתקפת נגד.

— תמר סייג, בת 65, נהרגה בשכונת נחלת שבעה בירושלים מיריות צלפים ערבים מגגות הבתים ברחוב סנט ג'ורג'.

י. חפץ, בן 20, נהרג בשכונת "מוכרת משה" מכדור תועה.

— ערבים התנפלו על שני חיילים בריטיים בעיר העתיקה בירושלים. שניהם הוכו קשות.

— תמר סייג, בת 65, נהרגה בשכונת נחלת שבעה בירושלים מיריות צלפים ערבים מגגות הבתים ברחוב סנט ג'ורג'.

אבא יצחק

יצחק צאיג נולד בשנת 1867.

הוא נישא לרחל חליווה, בשנת 1887 ונולדו לשניים
שני ילדים- שמעון ומרים.

לאחר פטירת רחל, יצחק נישא בשנית בשנת 1918
לתמר אלחדאד הכהן.

לשניים נולדו שני ילדים- מאיר ואסתר, והם חיו
בשכונת נחלת שבעה בירושלים.

יצחק נפטר בשנת 1931 ונקבר בהר הזיתים
בירושלים.

אבא יצחק וביתו מרים
(אחותו החורגת של מאיר)

[illegible]

אחיו ואחיותיו של מאיר

מאיר נולד בשנת 1921, וגדל עם אחותו אסתר בבית
בנחלת שבעה. (אסתר: 1919–1979).

מנישואיה הקודמים של אמו, הייתה לו אחות נוספת
בשם שרה. (שרה: 1910–1945)

מנישואיו הקודמים של אביו, היו למאיר אח ואחות
נוספים – שמעון ומרים.

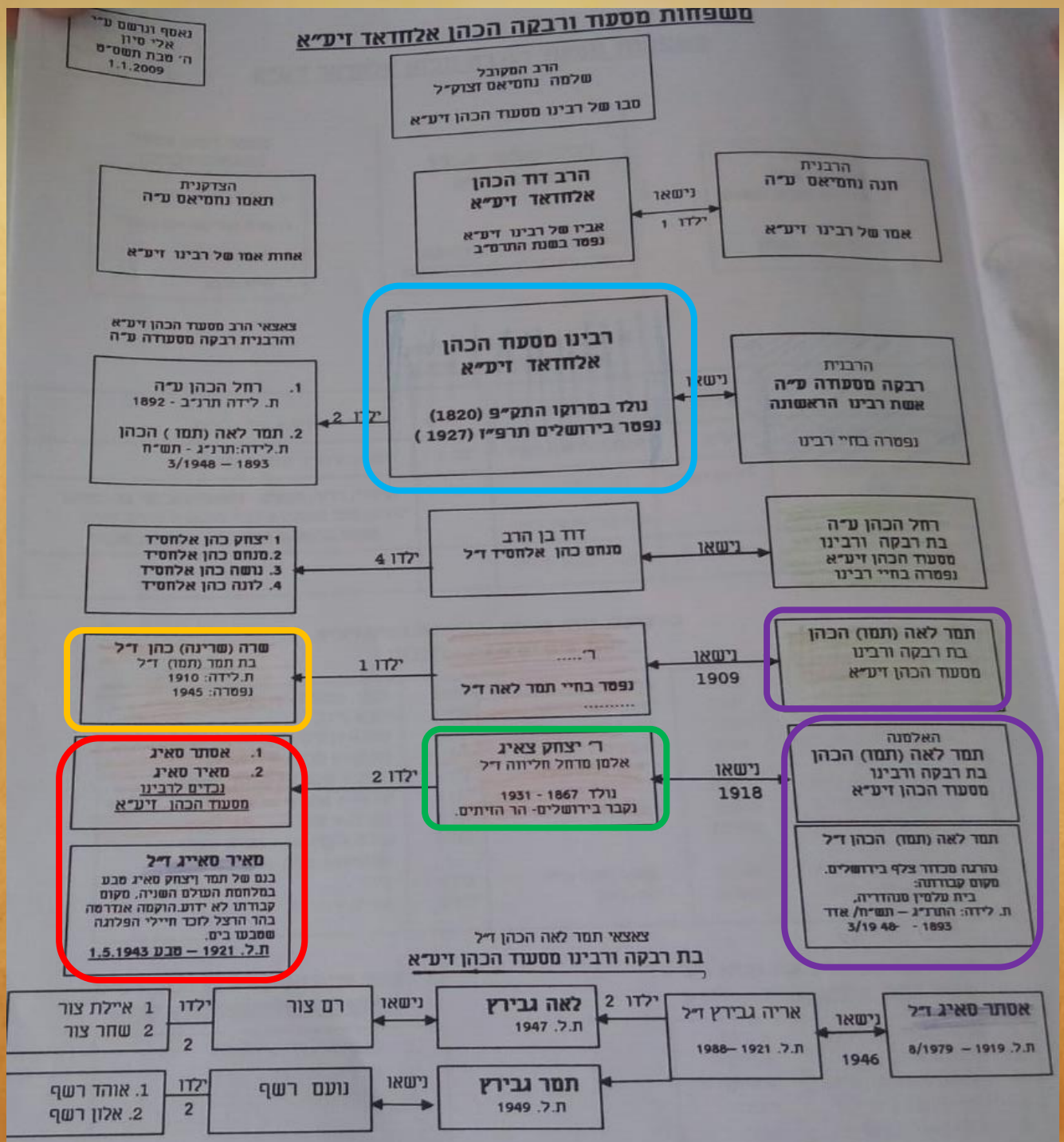
(שמעון: 1898–1984) (מרים: 1910–1984)

אחותו אסתר נישאה בשנת 1944 לאריה גבירץ ולהם
נולדו שתי בנות – לאה ותמר (על שם אימה של אסתר,
שנהרגה שנה קודם לכן).

אסתר ומאיר סאייג
בחוף יפו – תל אביב
יולי 1935

צאצאיהם של הרב מסעוד ורבקה הכהן

אביו של מאיר

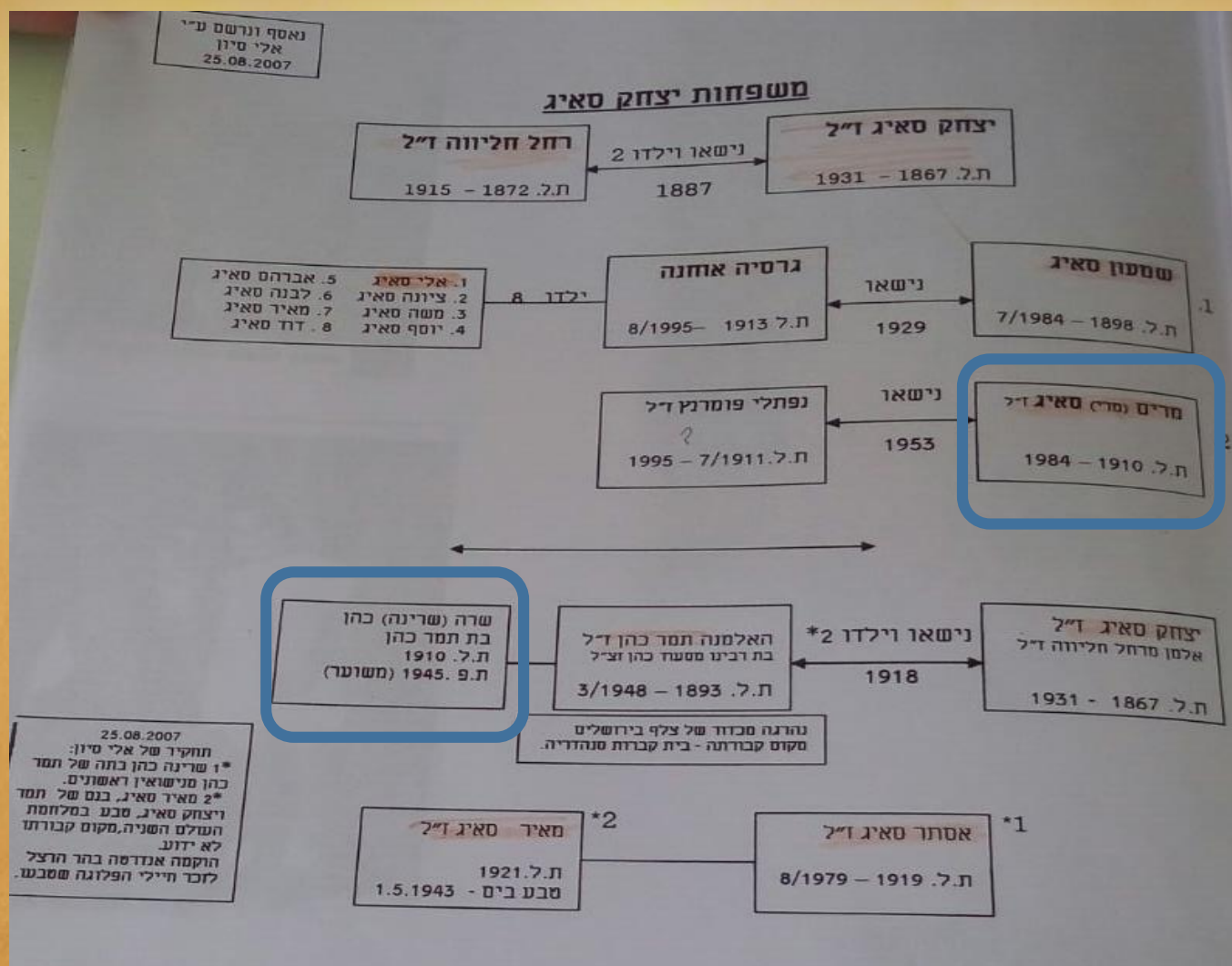
אימו של מאיר

סבו של מאיר

מאיר ואחותו אסתר

אחותו מנישואיה
הקודמים של אימו

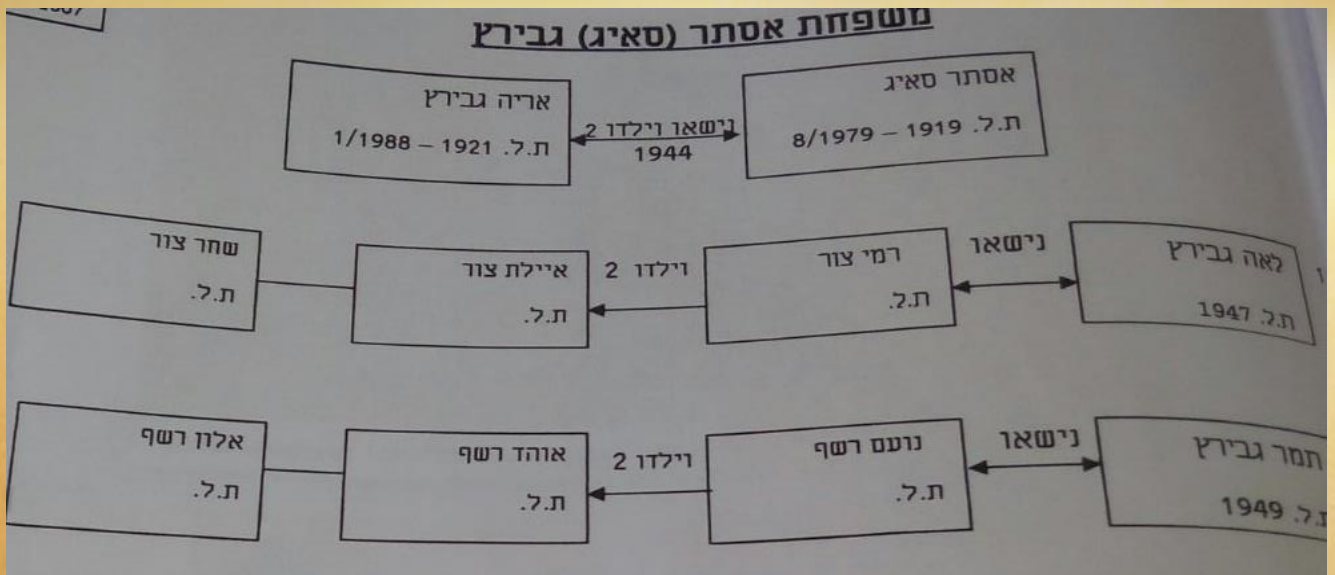
אחיותיו של מאיר

מרים בת יצחק ושרה בת תמר.
(אחיות חורגות)
בחוץ יפו- תל אביב, יולי 1935

משפחתה של אסתר אחותו של מאיר

אסתר סאיג ומאיר גבירץ
נישאו בירושלים, 1944

1947-8

1962

עדותו של אלי סיון, אחיינו של מאיר סייג ז"ל

No. 71695 IDENTITY CARD

Name of holder Elihu
SAYEGH

Place of residence Jerusalem
Nahlat Shimon

Place of business

Occupation Pupil

Race Jewish

Height 5 feet 5 inches

Colour of eyes Brown

Colour of hair Brown

Build Medium

Special peculiarities

Signature of issuing officer [Signature]

Appointment [Signature]

Place Jerusalem Date 20.4.47

Office stamp partly over photograph.

Signature of holder [Signature]

תעודת גיוסו של אלי סיון 1946

הקשר המשפחתי

בין מאיר סייג ז"ל לאלי סיון:

אביו של מאיר, **יצחק** נישא בשנת 1887 **לחליווה**

ונולדו להם שני ילדים- **שמעון** ומרים.

שמעון התחתן עם **גרסיה** (בשנת 1929)

ולהם נולדו שמונה ילדים, ביניהם אלי הוא הבכור.

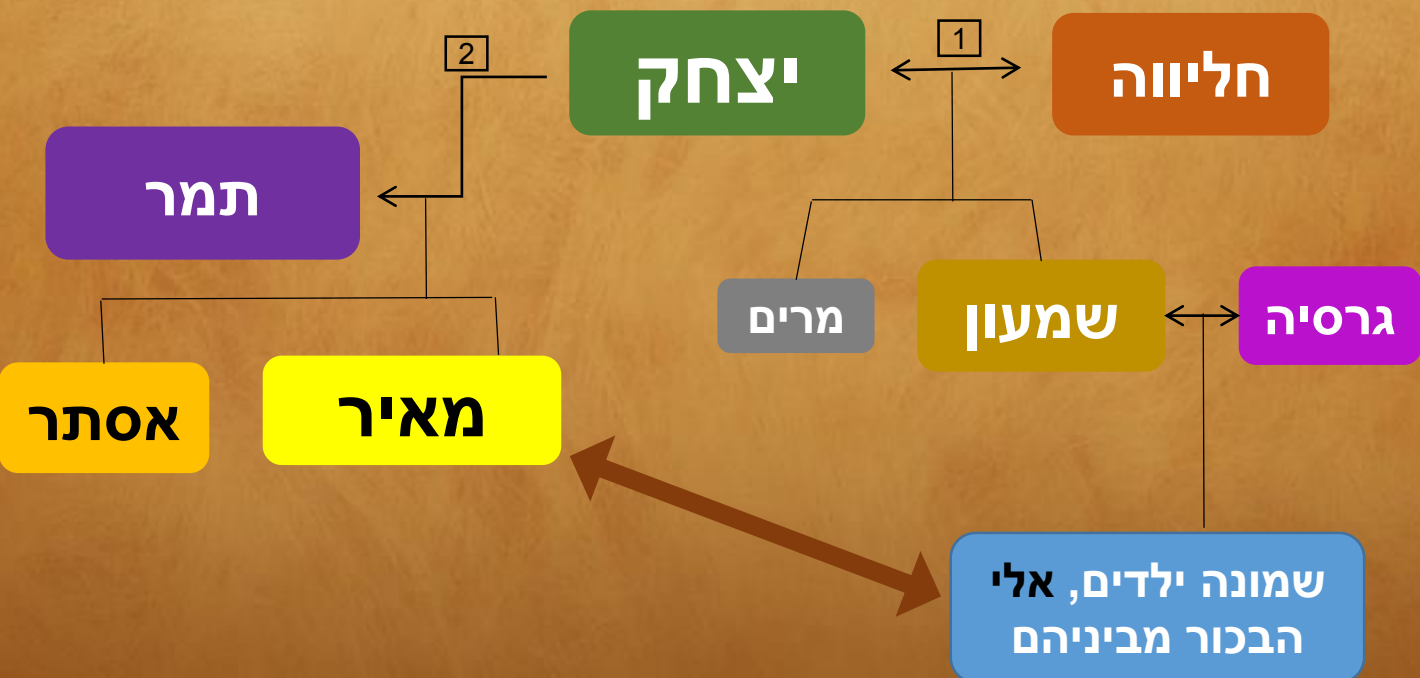
לאחר שחליווה נפטרה בשנת 1915, יצחק נישא בשנית **לתמר**.

להם נולדו שני ילדים- **מאיר** ו**אסתר**.

כלומר, מאיר ושמעון היו אחים חורגים בהפרש של 23 שנים.

לכן, מאיר היה דודו של אלי סיון, והיה מבוגר ממנו ב-10 שנים

בלבד, מה שקירב ביניהם במהלך הילדות ותקופת הנעורים.

זיכרונותיו של אלי מהילדות עם מאיר

סבו של מאיר נפטר כאשר היה בן חמש, ואביו
נפטר כשהיה בן עשר. הצורך של מאיר בדמות
גברית לצידו הלך והתחזק, וכך הקשר בינו לבין
אלי (שהיה אמנם צעיר ממנו בעשר שנים) היה
חזק ומיוחד.

בין סיפוריו, מזכיר אלי שמאיר עזר בעבודתו של
אביו, שמעון (אח של מאיר) בנסיעות המסחר
שלו – שמעון סחר בקרח ומאיר היה לו לעזר.
הודות לעבודה זו מאיר למד לנהוג, מה שבעתיד
יוביל לגיוסו לחיל התובלה.

כאשר מאיר היה חוזר מהצבא אלי נהג להגיע
ולשמוע את סיפוריו מהקרבות.

דודו של מאיר, אביו של אלי

שמעון סאיג

שמעון סאיג נולד בשנת 1898 וחי עם אביו,

אמו ואחותו הקטנה מרי בביתם בטבריה.

בגיל 15 התייתם מאמו ופרנסת הבית הייתה

תלויה בו.

בשנת 1915 והוא בן 17, התגייס שמעון לצבא

הבריטי באלכסנדריה לפלוגת נהגי הפרדות,

תחת פיקודו של יוסף טרומפלדור.

עם סיום מלחמת העולם הראשונה החלו להגיע

לא"י המכוניות הראשונות, ושמעון היה בין

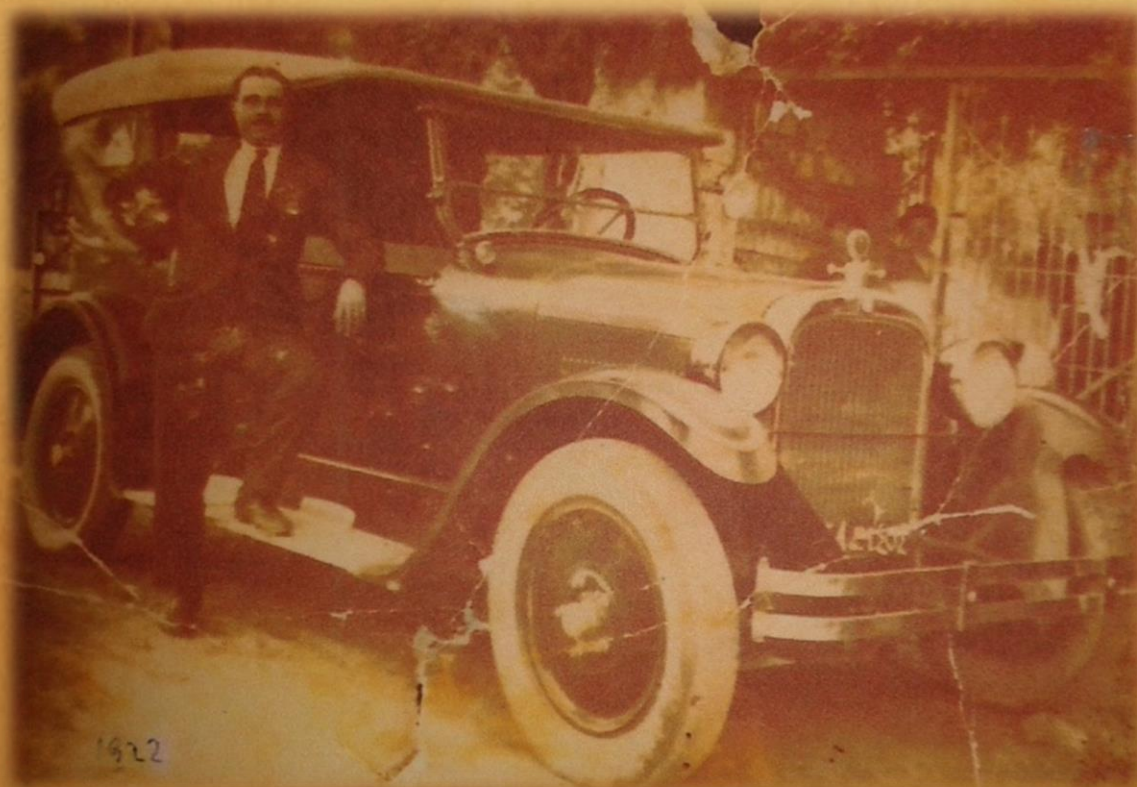
הנהגים הראשונים בארץ ישראל.

מצריפין עבר לירושלים, שם החל "הנציב
העליון הראשון של פלשתינה", סר הרברט
סמואל, להקים את מוסדות השלטון, וביניהם
את המשטרה.

שמעון התגייס למשטרה, ולאחר זמן לא רב
הוא הפך להיות נהגו של הנציב העליון סר
הרברט סמואל.

לאחר שהתמקם בירושלים, חזר לאסוף את
אביו ואחותו שגרו עוד בטבריה והביאם לגור
עימו בירושלים.

שמעון סאיג 1918
נהג בגדוד נהגי הפרדות

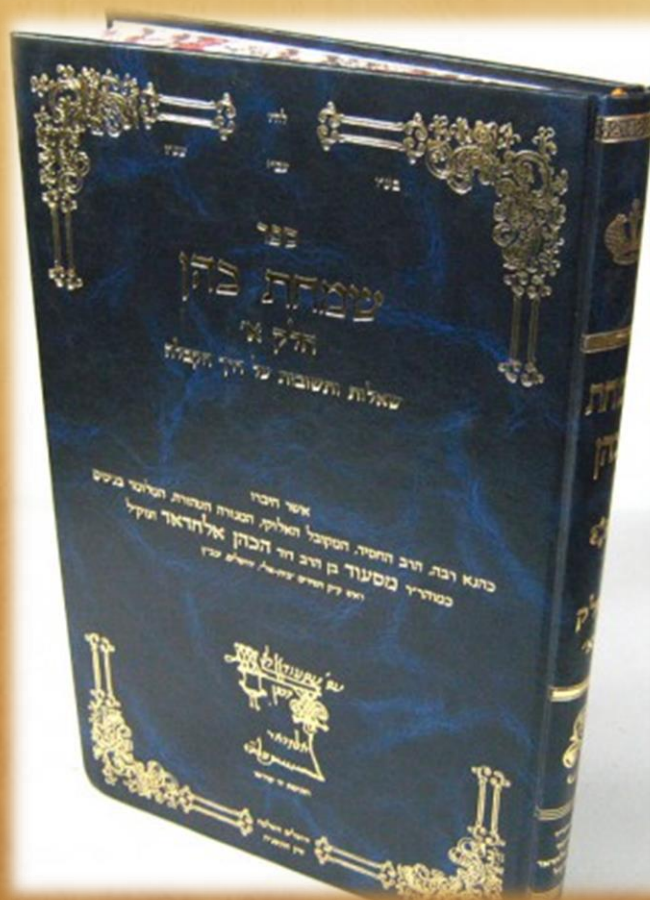

שמעון סאיג 1922
נהגו של הלורד הרברט סמואל
נציב עליון לפלסטינה א"י

**מאיר בטיול
באלכסנדריה
1942**

סבו של מאיר סייג הרב מסעוד הכהן אלחדאד

ח"ב

פרשת ב

פרשת נח

(2)

ונקבר בהר הזיתים.

מכבד אב

ח"ב

ת בראשית

לפני השכינה מלאה אורה גדולה כמו היות שהיא להאיר. או פירוש ע"פ מ"ש רז"ל דיש שני דרכים לג"ע אחת ביזר לג"ע ואחת דרך גיהנם שאם יש איזה נשמה שנמר דינה בגיהנם ויושבת על פתח גיהנם כשיצור איזה לדיק או לדיקה לג"ע לוקחה עמו או עמה וזה והנה עלה זית טרף בפיה הם הרשעים המרורים בעלה זית וגמר דינם בגיהנם. או אם היו מגולגלים בעלה זית טרפה אותם בפיה ע"י פיה שמלא מרגליות בזהרר ומציאה איהם לג"ע או וידע נח הוא העדיק שנחלק לכפר על בני ישראל וקלו מים הזרמים מעל הארץ שחזרו בתשובה שלימה:

פרשת ויצא

ויחלום והנה כולם מולב ארלה וראשו מניע השמימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. והנה ה' נלב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אחננה ולזרעך. ושמת' את ורעך כעפר הארץ ופרצת ימה יקדמה ולפניה ונגבה ונברכו כך כל משפחות האדמה ובזרעך. ויקן יעקב משנתו ויאמר אמן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. וירא ויאמר מה טרא המקום הזה חן זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. והקדוקים מתוך הביאור יתבארו בע"ה והנה ע"פ מ"ש הרב האר"י זלה"ה בשער ההקדמות ד"צ ע"ד דעולם העקודים נקרא נפש כמ"ש הרב שם ע"ד ד"ה חול ואמנם ענין הטוב אל ה"ק עלמס אינם כן אמנם לא ילאו רק בבחי' נפש וכו' ואפי' הכתר של העקודים ילא בבחי' נפש כמ"ש לקמן ע"ד ד"ה אח"ך ילא הכתר בבחי' נפש לעלמו וכו' עד וגמלא כי כשנמרה ילאה עשר ספירות דעקודים והוא ביציאת הכתר שילאה אחרונה מכלם לא ילאה רק בבחי' נפש בלבד וזהו פירוש שני בפסוק נשבע ה' בנפשו יע"ש: ובהקדים עוד מ"ש רבינו בדרוש מטי ולא מטי דרוש ה' דבעולם העקודים נתגלו בחי' כלים ולא נתגלה בעולם העקודים רק כלי אחד ארוך כמ"ש שם ד"ה אמנם הם כדמיון כלי אחד ארוך וגו' יע"ש: נכח עוד הרב ז"ל בדרוש ב' ע"ד ד"ה וכבר נתבאר לעיל כי גס תמיד אח"ך לעולם חוזרים אורות עולם העקודים לטיוס תמיד בבחי' מטי ולא מטי והענין הוא כי אחר ההפשטות הרא' של חזרה האורות בעת איליותם שאז היה לא מטי בכתר ומטי במלכות ואז נשלמו להתפשט כל האורות בעולם העקודים הנה וכו' יע"ש. עוד כתב הרב זיע"א שם דרוש ד' שכתר דעולם העקודים כשעלה למחלל נשאר שם תמיד תחת מלכות השרשים וגו' יע"ש. וכבר עוד הרב זלה"ה שם דרוש ד' ע"ד ד"ה דע וכו' עד ואז התכמה של השרשים

הוא
מחלל
וכו'
ב' לך
עם
וידוע
ע"ה
ש"ס
החכם
מאי
מחזיק
האשה
ושנה
ולא
בכפר
ק"ל
מחזיק
ס כל
רז"ל
אמרו
וקירו
עוב
היא
ע"ה
ענה
רואה
פני
מאזה
תורה
כנז'ל
עבור
אשתו

טרף
עמ"ש
נשמה
ערב
הכולך
הרב
ע"ה
אנכי
ע"ה

מסעוד הכהן למד תלמוד
והלכה, וכשמילא את כרסו
מהם, החל ללמוד קבלה,
לה הקדיש את רוב חייו.
בשנת תרס"ג (1903) חכם
מסעוד הכהן מונה לראש
ישיבת המקובלים 'בית
אל', ועמד בראשה עד
ליומו האחרון.

הרב מסעוד הכהן חיבר

את הספרים הבאים:

- 'בן מכבד אב' - על
הפרשיות והש"ס,
- 'כח מעשיו הגיד לעמו' -
דרושים.
- 'שמחת כהן חלק א' -
שו"ת בקבלה,
- 'שמחת כהן חלק ב' -
דרושים..

ישיבת המקובלים "בית אל"

ישיבת המקובלים "בית אל" או בשמות נוספים: "בית-
המדרש בית אל - קן המקובלים" או "קהל חסידים",
שבעיר העתיקה בירושלים, נוסדה בשנת ה'תצ"ז
(1737).

הישיבה נוסדה מראשיתה כמקום ללימוד תורת הסוד,
למובחרים שבאנשי ירושלים, ובמהרה נודע שמה
בקהילות יהודיות בכל רחבי העולם.
כך הגיעו ללמוד במיוחד בה אנשים רבים, כמו רבי
גרשון מקיטוב, גיסו של הבעל שם טוב ותלמידו של
הרש"ש הקדוש.

ישיבת בית אל
בעיר העתיקה בירושלים

שנת 1840 – חיכו למשיח

שנת 1840 נחשבת לאחד המועדים מתוך שישה מועדים שונים בהיסטוריה, בהן הייתה התפרצות של אקטיביזם משיחי יהודי. על פי ספר הזוהר, המועד האחרון לגאולה היה באותה השנה, 1840.

קצב חוזר זה של עלייה, שהגיע מחדש כל מאה שנים נבע מגורמים רבים, וביניהם המציאות הפוליטית, חברתית והכלכלית ששררה בארץ ישראל ומחוצה לה. ואולם, יש האומרים כי הגורם המניע המרכזי, היה פנימי ורוחני, הכמיהה להשיב אל אדמת האבות את העם היהודי, כשלב הכרחי במימוש גאולתו ההיסטורית. ישנה מחלוקת האם הסיבה לעלייה זו הייתה דתית גרידא להתגורר בארץ הקודש וללמוד תורה בלבד, או שמא הייתה משיחית, בציפייה לבואו של המשיח בשנת 1840, כפי הפסוק "קול התר נשמע בארצנו" (שיר השירים).

הצו המלכותי של
סולטאן מרוקו,
המעניק שוויון זכויות
ליהודים בממלכתו,
שנמסר למונטפיורי
ב-5.2.1864

הצו המלכותי של סולטאן מרוקו, המעניק שוויון זכויות ליהודים בממלכתו, שנמסר לידי מונטיפיורי ב־5 בפברואר 1864. ראו עמ' 86–87 ותעודה 65, עמ' 270–271.

קטעים מספריו של הרב

מדברי הרב צעניין 'לימוד התורה' מלמד
שמידת הענווה עולה על זכות התורה והלדקה
והתשובה.

עמלי תורה אשר המה עומדים להאיר לנו
כשמך צהריים המאירה, כי הם חיינו ואורך
ימינו, לעולם שכולו טוב, ימות המשיח שתגלה
ותראה מלכותו מלכות עולמים גאולה שלימה.

מדברי הרב צעניין 'ציון ישראל לעמים'
מודעה רבה שעלינו לעתור ולראות בעד
שלומם. שכל גוי ונוכרי ועובד עבודה זרה
הכתובים בספר התורה הזה, הוא על הגויים
שהיו מקדם קדמתה, שלא היו יראים את ה'.
אך הגויים שבזמננו שאנו מסתופפים בלילם,
יראים וחרדים את ה' ואת תורתו הקדושה,
והחיוז מוטל עלינו לעתור ולראות בעד
שלומם וטובתם.

כי בשלומם וטובתם יהי שלום על ישראל, וכן
הזהירנו חכמינו זיכרונם לצרכה במשנת
חסידים, 'הוי מתפלל בשלומה של מלכות',
האל ברחמיו ייתן בלב המלך והשרים ענה
נכונה לישוב כל ערי ישראל, לטובת כל
ישראל, תמיד כל הימים, כן יהי רצון.

מדברי הרב צעניין 'מסורת אבות' מלמד
לחלוק כבוד לזקנים, שהוא דבר הנוגע לגוף
התורה.

'ואברהם זקן' – יש לשום לב מדוע עלה
בראון לדיק, אברהם אבינו, עליו השלום,
לתבוע הזקנה? ...

אם הזקנה אין לה שום שבה ותהילה, אזי
לפי טבעו של עולם, תחשב הזקנה לקלם
ולקלון. הן מלד שיבתו וקימתו, והן מלד
אכילתו ושתייתו, הן מלד שלימות דעתו
וחלישת כוחו וגבורתו באפיסת כוחותיו
ודעותיו, והן ימי הירידה אשר יקראוהו לו.
לזאת תבוע אברהם אבינו, עליו השלום
מהקדוש ברוך הוא לחלוק כבוד לזקנים, ואז
הזקנה תהיה להוד ולתפארת, ואז ידעו בני
אדם למי נאה ויאה לכבד? – אם לבן אם
לאב.

ולזאת אמר לו הקדוש ברוך הוא: חייד, דבר
טוב תבעת. הרלון שזאת התביעה היא דבר
הנוגע לגוף התורה – הנקראת טוב, ומעתה
ממך אני מתחיל לשבח ולפאר את הוד
הזקנה שנאמר 'ואברהם זקן'.

תרס"ו (1906)

של מאיר ובעלה יצחק צאייג.

המו"ן ס"ר יצחק צייאג יל"ץ

הר הזיתים

יהודים רבים עלו לארץ ישראל על מנת לסיים את חייהם על אדמתה ולהיקבר בהר הזיתים, ורבים אחרים ביקשו להעלות את עצמותיהם ולהיטמן בעפר ההר.

סבו של מאיר, הרב מסעוד הכהן אלחדאד, נקבר אף הוא בבית הקברות בהר הזיתים, וזאת מתוך הכבוד וההדר שרכש בהיותו ראש ישיבת המקובלים "בית אל" בעיר העתיקה.

במהלך השלטון הירדני- (1948-1967) חולל בית הקברות; רבות ממצבותיו נלקחו והשתמשו בהן כחומרי בניין.

נוסף על כך, מלון אינטרקונטיננטל (כיום מלון שבע הקשתות) נבנה בפסגת ההר, בחלקו על-גבי קברים, וכביש "דרך יריחו", שנסלל בשטח בית הקברות, הרס קברים רבים שהיו בתוואי הכביש.

לאחר מלחמת ששת הימים שיפץ משרד הדתות את בית הקברות והקבורה במקום חודשה.

מעל פסגת הר הצופים

אביגדור המאירי

מעל פסגת הר הצופים

אשתחוה לך אפיים

מעל פסגת הר הצופים

שלום לך ירושלים!

מאה דורות חלמתי עלייך,

לראות, לזכות, באור פנייך!

ירושלים, ירושלים,

האירי פנייך לבנד!

ירושלים, ירושלים,

מחרבותייך אבנד!

סמל ההתנדבות של
מתנדבי היישוב

המתנדבים היהודים

לצבא הבריטי בשואה

במהלך מלחמת העולם השנייה התנדבו רבים מבני היישוב העברי בארץ ישראל לצבא הבריטי, כדי להשתתף במלחמה נגד גרמניה הנאצית. במהלך המלחמה התנדבו 38,000 יהודים לשרת בצבא הבריטי.

יחסה של הנהגת היישוב לשירות בצבא הבריטי בא לידי ביטוי בדברים שנאמרו, עם פרוץ מלחמת העולם, על ידי הנהלת הסוכנות היהודית, שהייתה הנציגות הרשמית של יהודי ארץ ישראל:

"הספר הלבן ממאי 1939 פגע בנו קשות. וכמקודם נעמוד במלוא יכולתנו על זכות העם היהודי במולדתו אולם... המלחמה שהוטלה עכשיו על בריטניה הגדולה היא מלחמתנו, וכל עזרה שיהי ביכולתנו וברשותנו להושיט לצבא הבריטי ולאומה הבריטית - ניתן בנפש חפצה.."

גיוסו של מאיר לצבא הבריטי

באוקטובר 1940 התגייס מאיר לחיל התובלה
המלכותי לפלוגה 462 משום שידע לנהוג.
עם גיוסו קיבל מספר אישי בצבא הבריטי, והוא
886. המספר עם שלושת הספרות הבודדות הצביע
על כך שהיה בין החיילים הראשונים להתגייס לצבא.
מאיר שירת בלבנון וגם באזור אל - עלמיין שבמערב
מצרים בתקופת הקרבות הקשים של הצבא הבריטי
נגד הגנרל הגרמני ארווין רומל.

חיילים מסתערים
בקרב אל - עלמיין

הגנרל רומל בקרבות
בצפון אפריקה

פלוגת ההובלה 462

פלוגת ההובלה 462 הוקמה באפריל 1942 תחת פיקודו של ישראל בוגנוב. הפלוגה הופעלה לראשונה במסגרת המערכה בבניית קו הביצורים באל עלמיין במדבר המערבי בלוב. פלוגה 462 הייתה הפלוגה הארץ-ישראלית הראשונה שעמדה להישלח לנחיתה באירופה. ב-24 באפריל 1943 – אחרי חג הפסח יצאה מנמל אלכסנדריה שבמצרים לאי מלטה שיירה של כ-30 אניות נושאות ציוד, דלק וחיילי עזר כהכנה לקראת פלישת בעלות הברית לסיציליה.

חיילי פלוגה 462

**תמונה נדירה של חיילי פלוגה 462
על הרציף בנמל אלכסנדריה,
טרם עלייתם על סיפון ה"ארינפורה"
בדרכם למלטה, ביום 29 באפריל 1943**

(צילום: אורי הורוביץ,
מתצוגת מוזיאון בית הגדודים באביחיל)

462 פלוגה להובלה כללית

פלוגה
לדובלה
עברית
במלחמת
העולם היו

פלוגת האם
6 M.T.

י.ע.ל.

יחידות עבריות להובלה 1939-1945

הולנד

שכונקגן
ברדה
אנטוורפן

בלגיה
לייו

מינכן

אוסטריה

הונגריה

וילד

טרוויזו

אודינה

שווייץ

מילנו

ונציה

בולוניה

לח ספציה

פירנצה

אנקונה

איטליה

מרסי

טולון

קמפובסו

רומא

מונטה קסינו

פוליה

קסרטה

נאפולי

סלרנו

טרנטו

סיציליה

תוניס

צרפת

ספרד

חוברת הפלוגה

להובלה כללית 462

שהוצאה בשנת 1993

במלאות 50 שנה

לטביעת הארינפורה

פגישה גורלית

בשנת 1943 לקראת חג הפסח, לא קיבל מאיר שחרור לחג, והיה צריך להישאר עם חבריו בקרב במצרים. שמעון, אחיו, שהיה מגויס גם הוא בתקופה זו – קיבל שחרור לפסח.

כאשר ראה שאין אוכל בבית בירושלים לאשתו ושמונת ילדיו לסדר הפסח, החליט שמעון לטוס לשוק בקהיר ולקנות שם אוכל למשפחתו לכבוד החג.

כאשר הגיע לשוק בקהיר, פגש במקרה את מאיר אחיו, לאחר שנה וחצי שלא התראו.

שמעון רצה למסור למאיר את מסמך החופשה שלו, אך ידע שמאיר לא יסכים לקבלו, לכן החליט להערים על מאיר.

הוא ביקש ממאיר עזרה בהעלאת האוכל שקנה למשפחתו לקרון הרכבת. שמעון רצה להשאיר את מאיר על הרכבת עד שתתחיל לנוע וכך מאיר לא יוכל לחזור לגדוד החיילים, ויהיה חייב לנסוע חזרה לירושלים.

מאיר אכן עלה על הרכבת ועזר לאחיו, אך ברגע שהרכבת התחילה לנסוע, מאיר הבין את התחבולה וקפץ מהרכבת. הוא לא היה מוכן להפקיר את חבריו בשדה הקרב.

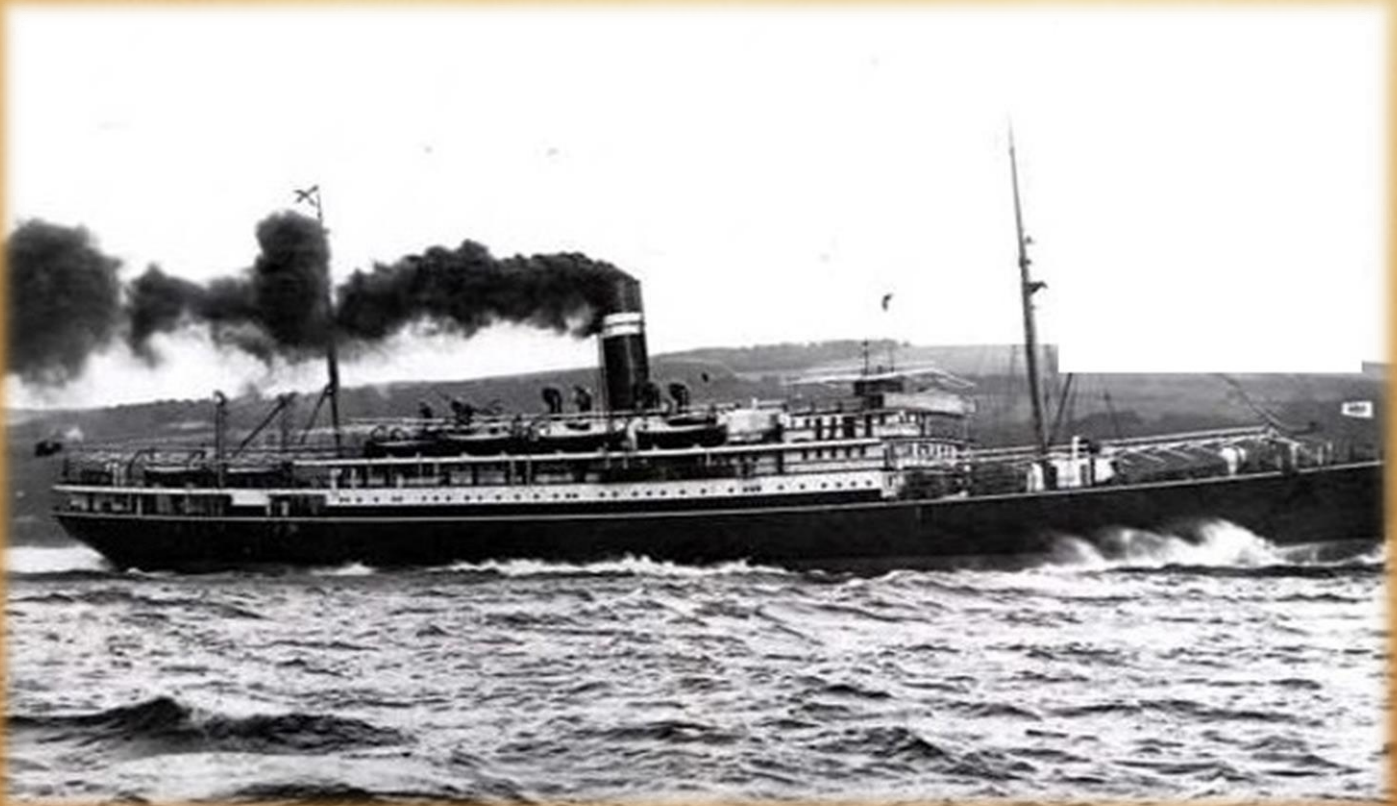
מאוחר יותר הסתבר ששמעון
היה האחרון מבני משפחתו
לראות את מאיר בחיים.

מאיר נהרג בהפצצת האנייה
"ארינפורה" על ידי הגרמנים.

תחנת הרכבת בקהיר

ה"ארינפורה"

ה"ארִינפורה"

האנייה ארינפורה

ארינפורה הייתה אניית נוסעים ומטען
בריטית אשר הוטבעה על ידי מטוסי חיל
האוויר הגרמני ב-1 במאי 1943, בזמן
מלחמת העולם השנייה.
רוב אנשי הצוות והחיילים שהיו על סיפונה
טבעו, בהם 139 חיילים ארצישראליים
ששירתו בחיל התובלה המלכותי בפלוגת
ההובלה 462 שנטלה חלק במערכה בצפון
אפריקה.
מאיר נפל יחד עם רוב פלוגתו באנייה זו.

עדותו של שמואל,

חייל שהיה על הארינפורה יחד עם מאיר

אלי סיון מספר: "בינואר 1950 נקראתי להשלמת

שירותי בצה"ל, כהמשך לשירות במלחמת השחרור

בירושלים. בקורס סמלים קרביים מזורז, הכרתי את

שמואל גלון, ירושלמי תימני בן 30.

השם סייג הזכיר לשמואל את מאיר, שהיה חברו

בפלוגה 462. לבקשתי, שמואל סיפר לי את מאורעות

אותו הלילה."

שמואל ממשיך: "האנייה ארינפורה בראש שיירת

האניות יצאה מהים התיכון לאיי מלטה. מזג האוויר

היה גרוע במיוחד לילידי ירושלים שלא ראו ים ולא

שטו בו. שמרתי על סיפון האנייה משש עד עשר. היה

זה לילה גשום וקר. בשעה עשר מאיר לא הגיע לסיפון

להחליף אותי.

ככל הנראה מאיר היה שקוע במשחק קלפים, וביקש

שארד לקרוא לו עוד חצי שעה. מפאת ידידותינו

הסכמתי להישאר בשמירה חצי שעה נוספת, במקומו.

עליתי חזרה לסיפון כשאני לבוש, לפי התקן הבריטי,

חגורת הצלה, כובע פלדה ורובה.."

"לפתע הייתה התפוצצות אדירה. האנייה נפגעה משתי פצצות טורפדו. הועפתי למרחק רב מסיפון האנייה ואיבדתי את הכרתי. כעבור שעות הרגשתי שמושכים אותי מהמים הקרים, וכך ניצלתי.

המפקד שמשך אותי מהמים

אמר שניצלתי הודות לארבע סיבות:

- 1) עמידה על סיפון האנייה ולא בתוכה.
- 2) חגורת ההצלה שגרמה לי לצוף על פני המים ולא לטבוע.
- 3) הפיצוץ העיף אותי למרחק רב ולכן ניצלתי מחלקי הספינה הטובעת.
- 4) איבדתי את הכרתי, דבר שמנע ממני לאבד כוחות בניסיון שחייה."

לאחר שנים, שמואל נזכר בסיפור וחושב שאילולא מאיר היה מבקש להאריך את תורנתו בחצי שעה, היה יורד הוא לבטן האנייה ונהרג מהטורפדו במקומו.

בשנת 2012 רועי מנדל, כתב לענייני
היסטוריה ופוליטיקה ב-Ynet, פרסם כתבה
על האנייה "ארינפורה" וחייליה שניספו:

נלחמו בגרמנים ונספו. חוזרים לאסון "ארינפורה"

ב-26 באפריל 1943 נקראו חיילי הפלוגה למשימה
שפרטיה נשמרו בסוד. 334 חיילי הפלוגה לצד מאות
לוחמים אפריקנים עלו על האונייה "ארינפורה" –
אוניית סחר הודית שגויסה לשירות הצבא המלכותי
הבריטי וזו הפליגה ב-27 באפריל מנמל אלכסנדריה
לצד עשרות אוניות נוספות ועליהן כוחות רגלים, ציוד
לחימה, מזון ודלק. היעד – מלטה, ומשם היו מיועדים
הכוחות להשתתף בפלישת בעלות הברית לסיציליה
שבאיטליה הפשיסטית של מוסוליני.

"ב-13 באפריל, ערב שישי התאספנו לקבלת שבת", סיפר סרג'נט יעקב ביחובסקי בעדות שמסר על האירועים השמורה ב"אוסף הלוחם היהודי בצבאות העולם ובמחתרות" שבארכיון צה"ל. "בילינו בשירת שירים ארץ ישראלים. למסיבה הצטרף מפקד הפלוגה, מייג'ור יפה, והפצרנו בו לספר את מחוז חפצנו. ממנו נודע שמגמתנו היא מלטה. קשה לתאר את ההתלהבות שפרצה בין חברינו, הנה הולך ומתגשם חלום שעל אודותיו חלמנו רק במסתרין, הולכים ומתקרבים אנו אל מקום אחינו הנאנקים והמושפלים".

היה ברור לכול שצי אוניות כזה יהיה קשה
להסתיר בים מעיני ואוזני האויב הגרמני. החשש
הגדול היה מפני התקפות טורפדו של הצוללות
הגרמניות. התקיפה מהאוויר הגיעה בהפתעה.
באחד במאי, בשעה 17:30 נשמעה אזעקה על
סיפון האוניות. "עמדתי על הסיפון, כשפתאום
הגיח מטוס גרמני", נזכר אסט. "היינו בשלושה
טורים, 35 אוניות, והמטוס פשוט צלל למטה וטס
כמעט בגובה פני המים בין שני טורים - נכנס
בהתחלה ויצא בסוף. הבנו מיד שזה לא מבשר
טובות".

לא חלפה חצי שעה והחשש הגדול התממש. לפתע הגיח בשמים מבנה מטוסי תקיפה גרמניים. מטר פצצות החל נופל על הצי. "ארינפורה", שנפגעה קשות, החלה לטבוע במהירות עצומה. "ההנחיה הייתה לרדת לבטן האונייה אם יש הפצצה, אבל מתברר שזה היה גזר דין מוות", אומר אסט. "תוך כמה דקות החרטום של האונייה שקע פנימה והארינפורה החלה לטבוע".

בזה אחר זה החלו לקפוץ החיילים למים, מנסים להיאחזו בשברים המשמשים כמצוף וכל זאת, כשהגרמנים פותחים בירי אוטומטי לעבר האנשים שנפלו למים. "הרבה מאיתנו לא ידעו לשחות, את סירות ההצלה לא הספיקו להוריד מהאונייה שטבעה", סיפר ביחובסקי בעדותו.

רשימה שמית של כל

הנופלים בארינפורה

בתוכם מאיר סייג ז"ל, מספר אישי 886

PAL / 1676	גבראל ישובי	PAL / 30428	אהרון גחמנדלד	PAL / 32212	אורי בקס	PAL / 664	דוד אורבר
PAL / 1977	פסח יעקובסון	PAL / 1162	יהושע חזק	PAL / 1449	יעקב בן-הכפר	PAL / 30317	בנימין אקרמן
PAL / 30243	ישראל איזבר	PAL / 10203	א.בהיר	PAL / 377	מאיר בוסני	PAL / 398	שמעון אסקרוב
PAL / 30347	יוסף יוסים	PAL / 247	חיים דהן	PAL / 807	משה בצר	PAL / 320	שרגא אבני
PAL / 2710	אברהם ינילוב	PAL / 1936	דב דחטמן	PAL / 608	דוד בראונפלד	PAL / 31104	יגאל אלטשולר
PAL / 1206	הנס יעקובסון	PAL / 668	פרץ דויטש	PAL / 1276	אריק בנר	PAL / 197	יהושע אדרי
PAL / 30018	זולטן יגר	PAL / 30282	מרדכי דחקר	PAL / 1547	מנחם באומגרנט	PAL / 292	אדולף אבר
PAL / 556	משה כהן	PAL / 1361	פאול הימן	PAL / 1993	ראובן בוכנינר	PAL / 740	הנס אלסטר
PAL / 1140	פטר כהן	PAL / 900	יוסף הפטל	PAL / 32277	יעקב בן צבי	PAL / 1736	הנס קלר אלטגונג
PAL / 1166	אשר פליס כהן	PAL / 30291	יוסף הבר	PAL / 180	צבי גוטליב	PAL / 30318	יעקב בן ישראל
PAL / 30021	חיים כספי	PAL / 1691	גרשון הידמן	PAL / 374	בחק (בוריה) גורביץ		
PAL / 211	קרל סינקר	PAL / 630	יחיה כהן	PAL / 1241	יצחק ויטקובסקי	PAL / 30850	ישראל גיטליץ
PAL / 766	אדש סקורניסקי	PAL / 1048	ארנסט כהנא	PAL / 531	שמואל ורמנד	PAL / 30726	יוסף גיסן
PAL / 204	יצחק פורחם	PAL / 52	שמחה לפידות	PAL / 30755	יואב ויטריאל	PAL / 380	משה גרינברג
PAL / 706	יוסף פחוסק	PAL / 631	חיים לוינסון	PAL / 987	אמנון וסרמן	PAL / 590	פנחס גלברט
PAL / 213	דוד פוגל	PAL / 39507	דוד לוי	PAL / 30275	צבי יונר	PAL / 1066	גוסטב גבראל גחבר
PAL / 958	אברהם רפאל פסמניק	PAL / 532	יוסף לץ	PAL / 203	שמחה וויסלבסקי	PAL / 773	מרדכי גוטמן
PAL / 30820	יוסף פרידלר	PAL / 1345	ליליטה	PAL / 1028	אליעזר וייל	PAL / 171	יעקב גוטמן
PAL / 706	יוליוס פרסקו	PAL / 30656	יצחק לוטץ	PAL / 30610	גרשון זוטא	PAL / 268	עמנואל גרמבסקי
PAL / 30402	אריה פרנבר	PAL / 1169	ליברמן מנס	PAL / 1661	יוסף מאיר זולנה	PAL / 650	פאול גולדשטיין
PAL / 31009	נחום פולקס	PAL / 1020	יוסף לבקוביץ	PAL / 1051	אריק זינגר		
PAL / 323	זליג רכלין	PAL / 522	ישראל פלדמן	PAL / 364	פסח מימון	PAL / 31941	פיץ זגני
PAL / 30831	יוסף ריף	PAL / 191	יוסף פחפר	PAL / 243	יהודה מלמבסקי	PAL / 1356	יצחק חרל"פ
PAL / 913	חזמולד	PAL / 1534	קורט צוילינג	PAL / 1310	שמעון מזורסקי	PAL / 464	מרדכי חיים
PAL / 30313	דוד חזנוויג	PAL / 410	חיים ציקמבסקי	PAL / 32290	רפאל מימון	PAL / 31222	חיים חמאל
PAL / 638	פרץ ריכברג	PAL / 1777	משה (אלתר) קפלן	PAL / 1395	הרמן מרכס	PAL / 746	צבי טורק
PAL / 30426	משה שטיינברג	PAL / 1236	דוד קנטר	PAL / 30029	יעקב מלקה"ן	PAL / 84	משה טרבוס
PAL / 32209	מיכאל שטיינהיים	PAL / 280	משה קיטאי	PAL / 31586	אהרון מיסלר	PAL / 30134	יעקב טסנקר
PAL / 1071	אריה ארתור שפינדל	PAL / 9941	חזקיהו קוסטרליץ	PAL / 1266	משה טסבויס	PAL / 30342	יצחק טויב
PAL / 1272	יעקב שמרלינג	PAL / 822	גבראל קמפינסקי	PAL / 30607	יגאל נדב	PAL / 30516	גרשון חיים טג'ר
PAL / 436	אברהם שלוסברג	PAL / 30343	פנחס קופליק	PAL / 32279	שמואל מולינגר	PAL / 30805	ורנר סלי טראומן
PAL / 396	צבי שיפר	PAL / 698	אהרון קרבני	PAL / 1685	הורסט נבל		
PAL / 442	שלמה שטן	PAL / 1049	הלמוט קלן	PAL / 886	מאיר סייג		
PAL / 2377	מיכאל שלינגר	PAL / 503	ליבר קאופמן	PAL / 32459	ארנסט סימון		
PAL / 30489	גונטר שורצר	PAL / 1782	שמואל קוריצי'נר	PAL / 801	אהרון סגל		
PAL / 30940	זאב וילהלם שרף	PAL / 348	הנס צבי רחין	PAL / 801	אלפרד סקל		
PAL / 403	שמואל תנפילוב	PAL / 565	רפאל חוחוף	PAL / 671	ישראל סגל		

הו רב חובל

וולט ויטמן

הו רב חובל, קברניט שלי, סופה כבר שככה
אל הנמל שבעת קרבות חותרת ספינתך.
זרי פרחים, פעמונים, המון אדם צוהל
כאשר ספינת הקרב שלך קרבה אל הנמל.

אבוי ליבי ליבי ליבי
הו כתם דם שותת
באשר רב החובל שלי
צונח קר ומת
ליבי ליבי ליבי
הו כתם דם שותת.

הו רב חובל, אבי שלי, הקשב לקול פעמון
לך כל הדגלים כולם לך תרועות המון
רק לכבודך ביום חגך ינוע הקהל
ובכולם תקוות עולם לנס המיוחל.

אבוי ליבי ליבי ליבי...

פרויקט "לתת פנים לנופלים"

פרויקט "לתת פנים לנופלים"

פרויקט "לתת פנים לנופלים" הוקם בשנת 2012 על ידי דורית פרי ואורי שגיא מתנדבים - חוקרים, ששמו להם למטרה, להשלים פרטי חייהם של חללי מערכות ישראל אשר מצבותיהם חסרות מידע וקורותיהם אינם ידועים. הפרויקט פועל בסיוע היחידה להנצחת החייל במשרד הביטחון.

מתוך 811 חיילים אשר נפלו בין השנים
1940-1950, הושלמו סיפורי חייהם של
עשרות לוחמים ולוחמות. ילידי הארץ או
עולים מתפוצות ישראל השונות. לקבוצה
גדולה מבין הנופלים אין כלל קבר ואין מי
שיאמר עליהם קדיש.

דורית פרי, מיוזמות הפרויקט, סיפרה: "אני לא יכולה לעמוד בפני מצבה ריקה. לכל חייל יש סיפור. כל חייל הינו עולם ומלואו. מצבה ריקה הופכת את החייל לשקוף.

זהו פרויקט ערכי וציוני ממדרגה ראשונה שיש להנחיל לציבור בכלל. המדינה נבנית על הזיכרון ומאפשרת לנו לצעוד קדימה. אסור לנו לשכוח את ההולכים".

**"אנו רואים בהשלמת פרטים בסיפור חייהם של
הנופלים חשיבות ערכית, אנושית וציונית. זה המעט
שניתן לעשות כדי לכבד את מי שבזכותם קמה מדינת
ישראל".**

**בפרויקט "לתת פנים לנופלים", לוקחים חלק 20 מתנדבים
אשר נרתמו למשימה, אליהם חברו ארגונים וארכיונים
בארץ ובחו"ל אשר מסייעים בחיפוש ובמידע ובהם:
הארכיון הציוני, יד ושם, משרד הפנים, ארכיון באד
ארולסן, חברה קדישא ועוד.**

סיפור החקר של מאיר סייג

- בשנת 2012 נרתמו אסתר ביניאק ונחמה דבורצקי, מתנדבות הפרויקט "לתת פנים לנופלים", להשלים סיפור חייו של מאיר סייג ז"ל.
- המידע היחיד שהיה קיים היה שם אמו, שנת לידתו, היותו יליד הארץ, מקום מגוריו והאופן בו ניספה.
- לאחר שנתיים של חקירה מאומצת, תוך נבירה בארכיונים, למידת הרקע של התקופה, הגיוס לצבא הבריטי וכיוצ"ב, הושלמו פרטי חייו ונמצאו קרובי משפחה של מאיר.

אסתר ביניאק ונחמה דבורצקי
עם אלי סיון, אחיינו של מאיר סייג

דברי אסתר

על המחקר וגילוי תולדותיו של מאיר

"...במסגרת פרויקט "לתת פנים לנופלים"
הגעתי למאיר סייג ונקשרתי אליו מהר מאוד.
ילד ירושלמי שרק שם אמו היה ידוע מה שרמז
לנו שכנראה יתום מאביו היה.
נברנו בארכיון עיריית ירושלים, ארכיון הציוני, הר
הזיתים, חברה קדישא, ועוד ...

אט אט צצו פרטים:
דרך סבו הרב מסעוד הכהן, עליתי לירושלים
בתחילת המאה ה- 19 .
לוויתי את הוריו יצחק ותמר, בעיר העתיקה
ומחוץ לחומות בנחלת שבעה,
זכיתי להכיר בן משפחה של מאיר – את אלי סיון
– ודרכו הכרתי את המשפחה הענפה.

חוויתי מאורעות רבים בירושלים , לרוב אירועים
קשים טרם קום המדינה....
עד שיום אחד, נזכרתי שהיה לי בן דוד מצד אבי –
יחיאל – שנולד גם כן ב-1921,
וגם הוא כמו מאיר, אין לו קבר.
זה נספה בים וזה בשואה.
על מאיר אני יודעת הרבה יותר מאשר על יחיאל...
באותו רגע החלטתי "לאמץ" את מאיר כבן דוד
נוסף.
יהי' זכרו ברוך."

–אסתר ביניאק

חוקרת מתנדבת

האנדרטה לזכר חללי הארינפורה בהר הרצל

האנדרטה בנויה בטון מזוין מצופה לוחות אבן ומעוצבת
כאוניה הניצבת בפינתה של בריכת מים רדודים
המסמלים את הים. מתחת לשולי הבריכה מצויים 137
לוחות אבן השקועים בתוך הבריכה בהם חרוטים שמות
החללים שמקום קבורתם לא נודע.

מפגש היסטורי בהר הרצל

ביום ה', כ"ז ניסן תשע"ו, 5.5.2016

חל יום הזיכרון לשואה ולגבורה.

באותו היום, כידוע, נפלה האנייה "ארינפורה" ולכן ציינו

את יום נפילתה של אנייה זו

בטקס מכובד בהר הרצל שבירושלים.

בסוף הטקס פגשנו את

מר בן עמי מלמד, ניצול מספינת הארינפורה.

שמענו את סיפורו המרגש ונפעמנו מהגבורה והתושייה

שהפגין ביום האסון.

היה לנו לכבוד גדול מאוד לעמוד לצד איש דגול זה,

לשמוע את סיפורו וסיפורה של אנייה זו מגוף ראשון.

אין לתאר את רמת ההתרגשות שחווינו כולנו במפגש זה.

בתמונות:

מר בן עמי, ניצול ספינת הארינפורה
הגברת אסתר ביניאק חוקרת מתנדבת,
דניאל סבג ודביר פישר, תלמידים חוקרים.

בן עמי מלמד

בתמונות:

למעלה: באנדרטה לזכר מתנדבי היישוב
העברי, סטיבן __, דניאל סבג, דביר פישר
ואסתר ביניאק.
מימין: בן עמי מלמד, ניצול הארינפורה.

בתמונה לפי הסדר, מימין:

צאצאיו של הס, היה על הארינפורה, אסתר ביניאק, דורית
פרי, סטיבן __, דביר פישר, דניאל סבג, שרה בן שופט.
יושב: מר בן עמי מלמד.

**באנדרטה לנופלי הארינפורה,
משליכים זרי פרחים לתוך המים
לזכר הנופלים**

הכנת אלבום
ההנצחה
למאיר סייג ז"ל

חוקרות בהתנדבות:

אסתר ביניאק

נחמה דבורצקי

יוזמת ומובילת פרויקט

"נותנים פנים לנופלים":

דורית פרי

כתבו וערכו:

תלמידי כיתה י', תיכון "הימלפרב", ירושלים:

נוה אלטשולר

אלדר לאו

דניאל סבג

דביר פישר

איתי קיין

הנחייה, ליווי ועריכת האלבום:

שרה בן שופט

רכזת הפרויקט במחוז ירושלים:

מיכל עיני

מפגש ראשון עם דורית ואסתר וחשיפה לסיפורו של מאיר סייג ז"ל

**מפגש עם אסתר
הכרות מעמיקה ראשונה
עם סיפורו של מאיר ז"ל**

מפגש וסיור עם אלי בשכונה בה גדל עם מאיר

דבר התלמידים

בחדשים האחרונים עברנו תהליך מאוד משמעותי.
בזכות הפרויקט התחברנו ולמדנו על המורשת של
המדינה עוד לפני תקומתה, ועל ירושלים כבירתה.
למדנו להכיר אדם שאת חייו תרם לסביבתו, בין אם
למשפחה או אם למולדתו.
בזכות המחקר הכרנו את אחת מהמשפחות שחיו
בירושלים בשנות המנדט הבריטי, משפחה עם
שורשים שהם חלק מהתרבות היהודית.
התחברנו לאחד מהפרויקטים הנפלאים שיש, "לתת
פנים לנופלים", ונפגשנו עם החוקרת אסתר ביניאק,
ועם דורית פרי, שהראו לנו כמה חשובה היא הנצחת
הנופלים.
במהלך השנה עבדנו והתעמקנו, בליווי שרה בן שופט,
והגענו לאלבום שלפניכם.

דביר פישר

אלדר לאו

נווה אלטשולר

דניאל סבג

איתי קיין

דבר הסטודנטית

אפתח ואומר שהייתה לי הזכות לקחת חלק בפרויקט מיוחד זה. לא כל יום ניתן לחקור לעומק ולנבור בדפי ההיסטוריה בצורה בה אלבום זה נתן לי לעשות.

אומר תודה לאסתר ודורית, שבזכותן, לאורך כל העבודה על האלבום, הרגשתי את תמיכתן הבלתי פוסקת. פנויות לכל שאלה, סיפוק מידע או התייעצות.

העבודה עם התלמידים מתיכון "הימלפרב" העמיקה את רצוננו המשותף לחקור ולהיחשף לעולמו של אחד החיילים שבזכותו אנחנו כאן.

חיו של מאיר סייג ז"ל גרמו לי להכניס את הכל לפרופורציה ולמידה הנכונה, להתפלא ולהשתאות מול הגבורה שלו וההיסטוריה בה הוא חי ולקח חלק.

מאיר היה אחד מתוך אלפי היהודים שהתנדבו לצבא הבריטי בזמן השואה. קשה לדמין את המציאות בה חיו, הקרבות בהם נלחמו והמראות שנאלצו לראות.

הכנת אלבום לזכרו העניקה לי רגע של לחיצת יד עם דפי ההיסטוריה ומבט מקרוב על האנשים שעשו אותה.

מדינת ישראל
משרד החינוך
האגף להכשרת עובדי הוראה

"יד לבנים"
ארגון המספק חסות, חסות, ירושלים

אלבום זה הוא חלק מפרויקט ההנצחה הארצי,

מיזם חינוכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחות

שכולות, לומדים ושומעים על יקיר ליבן, ומכינים אלבום

הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים את פעילותם

במסגרת מעורבות חברתית.

התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות

על ידי פרחי הוראה ממכללות האקדמיות לחינוך .

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים:

אגף הכשרת עובדי הוראה- משרד החינוך

ארגון יד לבנים

היחידה להתנדבות - מנח"י בעיריית ירושלים

ארגון המתנדבים "לחת פנים לנופלים"

בתי ספר בעיר ירושלים

מכללות האקדמיות לחינוך

כתיבה ועריכה תלמידי

בית הספר:

הימלפרב

התלמידים:

איתי קיין

אלדר לאו

נוה אלטשולר

דניאל סבג

דביר פישר

ליווי והנחיה סטודנטית

שרה בן שופט

ממכללת:

דוד ילין